

Galton-Watson elágazó folyamat

1/14

[Francis Galton, Henry William Watson 1874 - angol családnevek kihalásáról]

Egy populáció létszámát / lélekszámát / elemiszámát modellezzük

diszkrét időben: $n = 0, 1, 2, 3, \dots$

A létszámok legyenek $Z_0, Z_1, Z_2, Z_3, \dots$

n gyakran nem esik egybe a tényleges idővel, így Z_n jelentése

~~a populáció elemszáma n -kor~~ az n -edik generáció elemszáma.

Modell: • Kezdetben van egyetlen egyed, ő egyedül alkotja a nulladik generációt: $Z_0 \equiv 1$ Az egyszerűség kedvéért

• $X \in \mathbb{N}$ valószínűségi változó az egylépeses utódszám:
a populáció minden egyede véletlen számú utódot ~~lehet~~ hoz létre egymástól teljesen függetlenül és X -szel (és egymással is) azonos eloszlással.

• Az n -edik generáció tagjainak utódai alkotják az $(n+1)$ -edik generációt.

↳ értsd:
- csak a közvetlen utódok (unokák nem)

- ~~a~~ az n -edik generáció tagjai nem stámitandóak bele az $(n+1)$ -edikbe

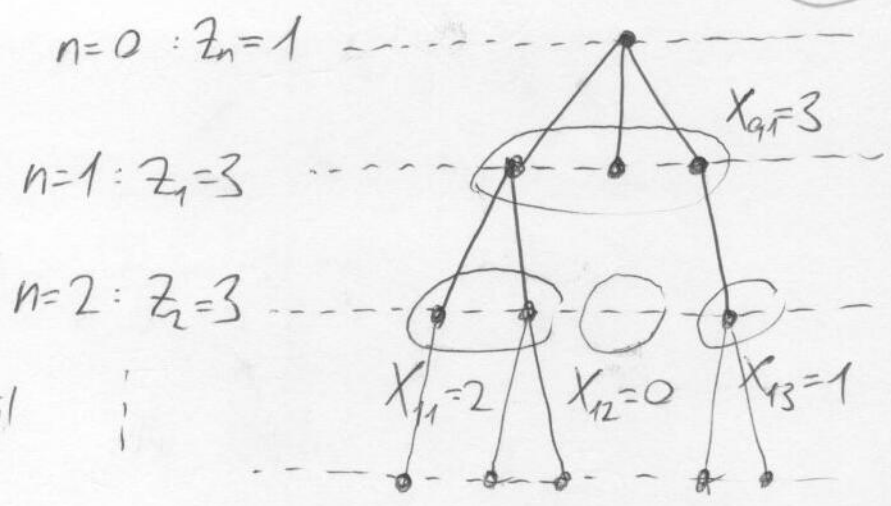
[Pl. ha n tényleges idő, akkor így kell venni, hogy mindenkinek létrehoz valahány utódot, ő maga pedig meghal.]

P1:

Mat. modell:

$n=0,1,2, \dots$ generációk

$k=1,2,3, \dots$: egyedek száma a generációkon belül



$X_{n,k}$:= az n -edik generáció k -adik tagja által létrehozott utódok száma $n=0,1,2, \dots$
 $k=1,2,3, \dots$

Feltétel : Az $X_{n,k} \in \mathbb{N}$, $n=0,1,2, \dots$; $k=1,2,3, \dots$ család teljesen független és ~~az~~ X -szel (és egymással) azonos eloszlású.

[Persze $X_{n,k}$ csak akkor értelmes, ha az n -edik generáció k -adik tagja ténylegesen megstülettik - pl. a fenti példában lehet, hogy $X_{1,4}=100$, de ez mindegy.]

Ezek után

Def (Galton-Watson folyamat)

Legyen $X \in \mathbb{N}$ valószínűségi változó, és legyenek $n=0,1,2, \dots$ ill. $k=1,2,3, \dots$ -re $X_{n,k}$ teljesen független, X -szel azonos eloszlású val. változók. Legyen $Z_0=1$, és legyen $n=0,1,2, \dots$ -re

$$Z_{n+1} = \sum_{k=1}^{Z_n} X_{n,k}$$

Ekkor Z_0, Z_1, \dots Galton-Watson elágazó folyamat, X egy lépéses utódszám-eloszlással.

Megjegyzések:

3/14

1.) Pistike ~~az~~ gyerekeinek száma független

- attól, hogy ő hanyadik generáció tagja
- attól, hogy a testvéreinek / unokatestvéreinek hány gyereke van
- attól, hogy hány testvére van
- attól, hogy ő hanyadik gyerek a családban
- és így általában minden előzménytől,

feltéve persze, hogy Pistike egyáltalán megszületik!

2.) Ennek megfelelően $Z_{n+1} = \sum_{k=1}^{Z_n} X_{n,k}$ véletlen tagszámú
összeg.

3.) Persze Pistike gyerekeinek számától nem független

- az unokáinak száma
- a teljes családja össz-elvonása

4.) A nulladik generáció 1-etlen elemeinek neve: "A gyökér".

5.) Ha $Z_n = 0$, akkor garantáltan $Z_{n+1} = Z_{n+2} = \dots = 0$:

ha a folyamat kihalt, akkor kihalt is marad (nincs berándorlás).

$$\{\text{kihálás}\} = \{\exists n: Z_n = 0\}$$

Feladatok:

4/14

- Az $X_{n,k}$ -k közös várható értéke $m := EX$
generátorfüggvénye $g(z) := g_X(z)$
- Z_n várható értéke $m_n := \mathbb{E} Z_n$
generátorfüggvénye $g_n(z) := g_{Z_n}(z)$
- $\Gamma_n := \mathbb{P}(Z_n = 0)$ a kihaltas valószínűsége az n -edik generációig
- $\Gamma_\infty = \mathbb{P}(\text{kihaltas}) = \mathbb{P}(\exists n: Z_n = 0)$ a kihaltas valószínűsége (bármelyik)
- $N := \sum_{n=0}^{\infty} Z_n$ a populáció össz-elemstáma, a gyökeret is beleértve.
Ez perste véletlen, N véges \Leftrightarrow a folyamat kihalt,
- N generátorfüggvénye $g_N(z)$

Kérdések:

- 1.) $m_n = ?$ Ez hogy viselkedik $n \rightarrow \infty$ -re?
- 2.) Mi X_n eloszlása?
- 3.) $\Gamma_n = ?$
- 4.) $\Gamma_\infty = \mathbb{P}(\text{kihaltas}) = ?$
- 5.) $\mathbb{E} N = ?$
- 6.) Mi N eloszlása?

Változatok:

• $Z_0 \equiv 1$, így $m_0 = 1$, $g(z) = z$, $r_0 = P(Z_0 = 0) = 0$

• $Z_1 = X_{g_1} \sim X$, így $m_1 = m$, $g_1(z) = g(z)$, $r_1 = P(X = 0) = g(0)$

• Általában $n = 0, 1, 2, \dots$ -re $Z_{n+1} = \sum_{k=1}^{Z_n} X_{n,k}$ véletlen tagadalmú

összeg $\xrightarrow[\text{tétel}]{\text{korábbi}}$ $m_{n+1} = m_n \cdot m$

$g_{n+1}(z) = g_n(g(z))$, vagyis $g_{n+1} = g_n \circ g$
kompozíció

} $n = 0, 1, \dots$

Köv.:

Tétel 1.) $m_n = m^n$ $n = 0, 1, 2, \dots$

2.) $g_n = g \circ g \circ \dots \circ g$ n -szeres fv-kompozíció, $n = 0, 1, 2, \dots$

Megj.: Ez még $n = 0$ -ra is igaz:

• a "nulla tagú összeg" := 0 = az összeadás neutrális eleme
= semmit nem hozzadás

• a "nulla tényező szorzat" := 1 = a szorzás neutrális eleme
= semmivel sem szorzás

• a nulla tagú fv-kompozíció := identitás függvény $g(z) \equiv z$
= a fv-kompozíció neutrális eleme = semmit nem csinálás.

Köv.: $g_{n+1} = g \circ g_n$ $n = 0, 1, 2, \dots$

Megj.: Ez nem nyilvánvaló. A véletlen tagadalmú összegből csak az jött ki,

hogy $g_{n+1} = g_n \circ g$, és a kompozíció általában nem kommutatív.

Az, hogy g_n és g most kivételesen felcserélhető, azért van, mert csak a $Z_0 \equiv 1$ esetet nézzük.

Ebből jön ki a kihálás valószínűsége vonatkozó

6/14

Tétel Az r_0, r_1, r_2, \dots kihálási valószínűségei sorozatát az

$$r_0 := 0$$

$$r_{n+1} := g(r_n) \quad n = 0, 1, 2, \dots$$

rekurzív stabilitás adja.

Biz.: A generátorfüggvény egy nagyon hasznos tulajdonsága,

$$\text{hogy } r_n = \mathbb{P}(Z_n = 0) = g_n(0). \text{ Ebből}$$

$$r_{n+1} = g_{n+1}(0) = g(g_n(0)) = g(r_n) \quad \square$$

Megj.: Igaz az $r_n = \underbrace{g(g(g(\dots(g(0))\dots)))}_{n\text{-szeres kompozíció}}$ zárt formula is, de nem

túl hasznos: nagyon nem érdemes egy n -szeres fv-kompozíciót
kiszámolni (ami többször nagyon csúnya, ha $n > 2$), ha elég
 n db db függvény-behelyettesítés.

Kritikusság, kihalási valószínűség

7/14

Emlékeztető: $E Z_n = m_n = m^n$, ahol $m = EX$ az 1-lépcsős utódok várható értéke

Lényeg: $m_n = m^n$ $\left\{ \begin{array}{l} \rightarrow 0, \text{ ha } m < 1 \\ \equiv 1, \text{ ha } m = 1 \\ \rightarrow \infty, \text{ ha } m > 1 \end{array} \right.$

Ez motiválja a következőt:

Def: A Galton-Watson folyamat

- superkritikus, ha $m > 1$
- kritikus, ha $m = 1$
- subkritikus, ha $m < 1$

Szűzthető: Ha $m < 1$, akkor $P(\text{kihalás}) = 1$
Ha $m > 1$, akkor $P(\text{kihalás}) < 1$

Nehézebb: Mi van, ha $m = 1$?

Tétel ~~Galton-Watson~~ Subkritikus Galton-Watson folyamatra

$$P(\text{kihalás}) = 1.$$

Tétel kritikus Galton-Watson folyamatra $P(\text{kihalás}) = 1$,

ha csak nem $X \equiv 1$ (vagyis mindenkinek pontosan 1 utódja van), mert akkor persze $P(\text{kihalás}) = 0$

Tétel Superkritikus Galton-Watson folyamatra $P(\text{kihalás}) = r_0 < 1$, a

$g = g_x$ generátorfüggvény egyetlen $[0, 1)$ -beli fixpontja:

$r_0 = z$, ha $z = g(z)$ [és r_0 az egyetlen ilyen pont $[0, 1)$ -ben].

A 3 tételt egyszerre bizonyítjuk.

Biz: NAGYON TANULSÁGOS! $r_n = P(Z_n=0) = P(n \text{ lépésben kihál})$.

Tudjuk, hogy $r_{n+1} = g(r_n)$ rekurzívan megadott sorozat,

és persze $r_{n+1} \geq r_n$, mert $\{Z_n=0\} \subset \{Z_{n+1}=0\}$

8/14

Ebből következik, hogy ~~$r_n = \lim_{n \rightarrow \infty} r_n$~~

$$P(\text{kihálás}) = r_\infty = \lim_{n \rightarrow \infty} r_n.$$

Vajon mielő lehet megismerni egy rekurzívan definiált sorozat határértékét?

Hát annan, hogy a rekurziót újra és újra alkalmazva, egy idő után már nem változik (éstrevehetően) a sorozat.

Ezt mondja ki a következő nagyon általános tétel:

Tétel: Legyen H halmaz, $g: H \rightarrow H$ folytonos, és legyen az a_0, a_1, a_2, \dots

sorozat rekurzívan definiált: $a_{n+1} = g(a_n)$ $n=0, 1, 2, \dots$

Tegyük fel, hogy $A = \lim_{n \rightarrow \infty} a_n$.

Ekkor $A = g(A)$.

Magyarul: Folytonos rekurziós függvényekkel adott rekurzív sorozat határértéke (ha van egyáltalán), csak a rekurziós függvény fixpontja lehet.

Biz: $a_{n+1} = g(a_n)$, vegyük mindkét oldalán $n \rightarrow \infty$ -t:

$$\begin{array}{ccc} a_{n+1} & = & g(a_n) \\ \downarrow & & \downarrow \\ A & = & g(A) \end{array} \quad \text{mert } g \text{ folytonos.} \quad \square$$

[Megj: A tétel tényleg nagyon általános: H bármilyen halmazon lehet, ahol a folytonosság és a határérték fogalma értelmes]

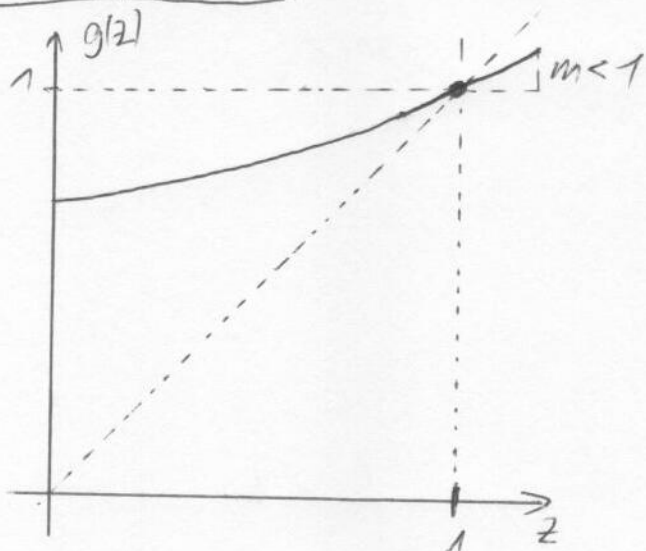
Ott tartunk, hogy $r_0 = g(r_0)$, és persze $r_0 = P(\text{kihálás}) \in [0, 1]$

g -ről tudjuk, hogy

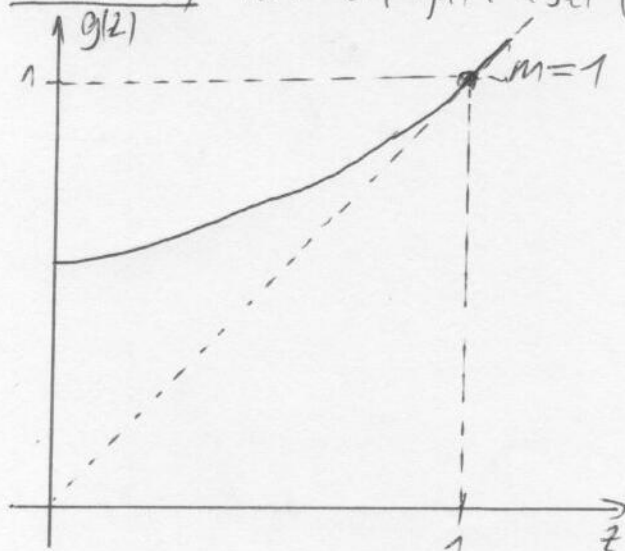
- $g: [0, 1] \rightarrow [0, 1]$ folytonos, sőt konvex
- $g(1) = 1$, $g'(1) = m$
- g szigorúan konvex, ha csak nem $X \sim \text{Bernoulli}$, mert akkor lineáris.

9/14

Subkritikus eset:

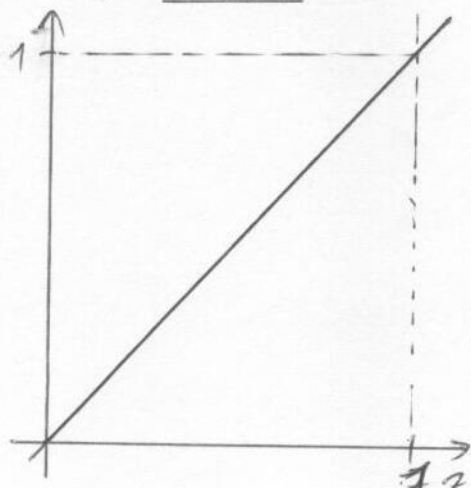


Kritikus, nem elfajult eset ($X \neq 1$):



Mindkét esetben az egyetlen fixpont a $z=1$, tehát $r_0=1$.

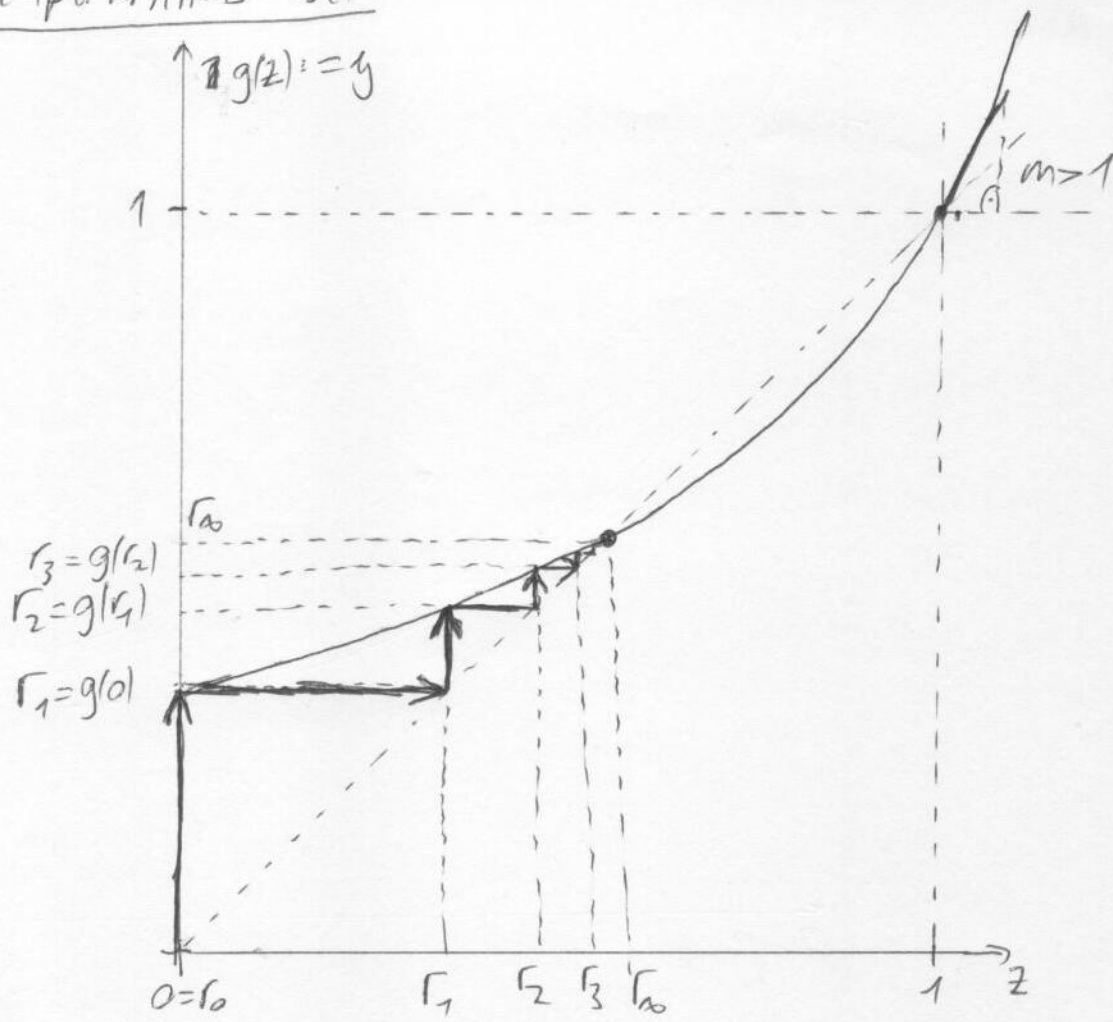
Kritikus, elfajult eset: $X \equiv 1$, így $g(z) = z$



Minden $z \in [0, 1]$ fixpont, de az iteráció az $r_0=0$ fixpontból indul, és ott is marad örökre \Rightarrow $r_0=0$

Superkritikus eset

10/14



- $z=1$ persze most is fixpont, de $m=g'(1) > 1$, így ha z 1-nél kicsivel kisebb, akkor $g(z) \neq 1$. Mivel g folytonos, kell lenni még 1 fixpontnak, hiszen $g(0) \geq 0$.
- A konvexitás miatt pontosan 1 fixpont létezik $[0, 1)$ -ben.
- Melyiket találja meg az iteráció?

Ezt mutatja az „1-dimenziós iteráció grafikus ábrázolása”: a mindenkori $r_{n+1} = g(r_n)$ függvényértéket visszarajtítjuk a függőleges tengelyről a vízszintessel az átló segítségével — lásd az ábrát: lényegében az $y=g(z)$ és $y=z$ grafikon és az $y=z$ átlós egyenes között kell ciklizni a nyílak mentén. Így a kisebbik, $r_n \neq 1$ fixpontba futunk bele. \square

Megj.: Általában igaz (minden m -re), hogy f_0 a $z \mapsto g(z)$ függvény legkisebb $[0, \infty)$ -beli fixpontja, de ez csak a szuperkritikus esetben hasznos: $m \leq 1$ -re kör a fixpontokat keresgélni.

A teljes család mérete

11/12

Emléktétel: $N = \sum_{n=0}^{\infty} z_n = z_0 + z_1 + z_2 + \dots$

és $\mathbb{E} z_n = m^n$.

Ebből $\mathbb{E} N = m^0 + m^1 + m^2 + \dots$ könnyű: mértani sor összege.

Tétel: $\mathbb{E} N = \begin{cases} \infty, & \text{ha } m \geq 1 \\ \frac{1}{1-m}, & \text{ha } m < 1. \end{cases}$

Erdős: A KRITIKUS ($m=1$) folyamatosan 1 val. szegyel kihal (ha

nem elfajult), de $\mathbb{E}(\text{össz-ábrák száma}) = \mathbb{E} N = \infty$:

nem elfajult Galton-Watson	szubkritikus $m < 1$	kritikus $m = 1$	szuperkritikus $m > 1$
$P(\text{kihalás})$	$= 1$	$= 1$	< 1
$\mathbb{E} N$	$< \infty$	$= \infty$	$= \infty$

A teljes családfa-méret eloszlása

12/14

~~Kérdés~~ Feladat: Keressük meg $N = Z_0 + Z_1 + Z_2 + \dots$ eloszlását!

Megeklés: N generátorfüggvényét fogjuk megkeresni: ez teljes információt hordoz az eloszlásról.

Trükk: Legyen

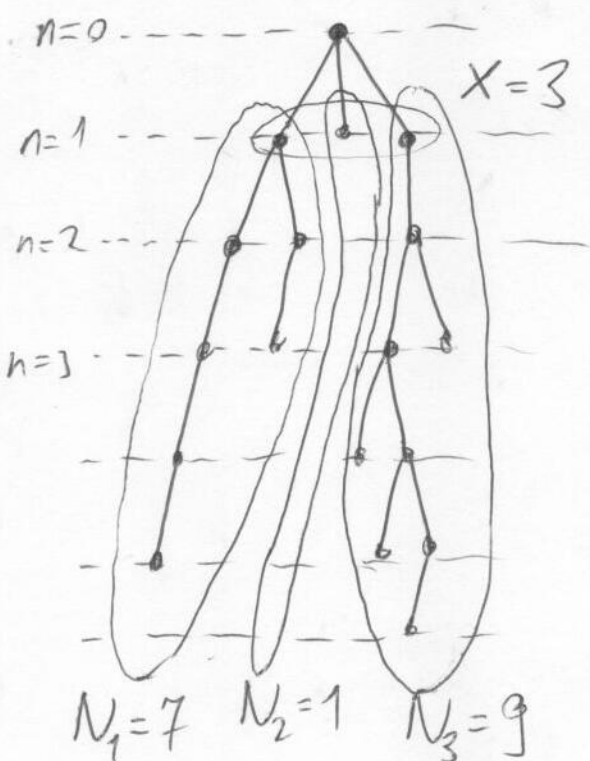
• $Z_1 = X = X_{0,1}$ az 1. generáció elemstáma = a gyökér gyerekeinek stáma

• N_1 az 1. generáció 1. tagjának teljes családfa mérete

• N_2 az 1. - 11 - 2. 

• N_3 az 1. - 11 - 3. 

• N_k az 1. - 11 - k. 



Észrevétel: az 1. generáció k . tag-

jának születésével egy ugyanolyan

Galton-Watson folyamat indul, mint az eredeti, csak ennek máshol van a gyökere

• Ezért N_k ugyanolyan eloszlású, mint N , minden k -ra.

• Rövidül N_1, N_2, N_3, \dots függetlenek (egymástól, teljesen), és még X -től is.

• Perste N_k nem független N -től (pl. mindig $N > N_k$), de sebj.

• Ezekkel $N = 1 + \sum_{k=1}^{\infty} N_k$, ahol $S_X := \sum_{k=1}^{\infty} N_k$ véletlen tagstani összeg

13/14

Igy, ha N, N_1, N_2, N_3, \dots közös generátorfüggvénye g_N ,

akkor $S_X = \sum_{k=1}^{\infty} N_k$ generátorfüv-e $g \circ g_N$;

az $U \equiv 1$ val. változó generátorfüv-e $g_U(z) = z$, és perste

$U \equiv 1$ független S_X -től,

így $1 + \sum_{k=1}^{\infty} N_k = U + S_N$ generátorfüv-e $z \cdot g(g_N(z))$

De, mint láttuk $1 + \sum_{k=1}^{\infty} N_k = N$, vagyis beláttuk, hogy

Tétel $g_N(z) = z g(g_N(z))$

Avagy: A $g_N(z)$ generátorfüggvény $y := g_N(z)$ függvényértéke

minden $z \in [0, 1]$ -re eleget tesz az ~~$y = z g(z)$~~ $y = z g(y)$

egyenletnek.

Megj: 1.) $g_N(z)$ megtalálásához ezért az $y = z g(z)$ egyenletet kell megoldani ~~minden~~ y -ra (minden z esetén).

2.) Az egyenletnek több megoldása is lehet: a tétel csak annyit állít, hogy a keresett $g_N(z)$ a megoldások egyike.

3.) Az egyenlet csak subkritikus vagy kritikus esetben ad értelmes generátorfüggvényt, amikor $P(N < \infty) = 1$.

14
Olyon val. változóknak, amik λ -ek is lehetnek,
nem is beszélünk a generátorfüggvényről.
[Ha nagyon akarunk, lehetne.]

14/14



40
~~10~~